

Strona pozwana: Consiliul Superior al Magistraturii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mechanizm współpracy i weryfikacji (MWiW), ustanowiony decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾, należy uznawać za akt przyjęty przez instytucję Unii w rozumieniu art. 267 TFUE, który może być przedmiotem wykładni dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
- 2) Czy treść, charakter i czas obowiązywania mechanizmu współpracy i weryfikacji (MWiW), ustanowionego decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r., są objęte zakresem stosowania Traktatu o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, podpisanego przez Rumunię w Luksemburgu w dniu 25 kwietnia 2005 r.? Czy wymogi sformułowane w sprawozdaniach sporządzanych w ramach tego mechanizmu są dla Rumunii wiążące?
- 3) Czy art. 2 w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że ciążący na Rumunii obowiązek przestrzegania wymogów ustanowionych w sprawozdaniach sporządzanych w ramach mechanizmu współpracy i weryfikacji (MWiW) ustanowionego decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. mieści się w zakresie obowiązku przestrzegania przez państwo członkowskie zasad państwa prawa?
- 4) Czy art. 2 TUE, a w szczególności obowiązek poszanowania wartości państwa prawa, sprzeciwia się, ze względu na możliwość pośredniego wywierania nacisku na sędziów, ustawodawstwu, na mocy którego w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości, Rumunia) tworzona i organizowana jest sekcja odpowiedzialna za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa?
- 5) Czy zasada niezawisłości sądów ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z jej wykładnią dokonaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (wyrok z dnia 27 lutego 2018 r., *Associazione Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), sprzeciwia się utworzeniu w ramach prokuratury przy Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokim trybunale kasacyjnym i sprawiedliwości) sekcji odpowiedzialnej za prowadzenie dochodzeń w sprawach przestępstw popełnionych w ramach systemu sądownictwa, jeśli wziąć pod uwagę procedury powoływania i odwoływania prokuratorów zatrudnionych w tej sekcji, zasady pełnienia przez nich funkcji w ramach tej sekcji, a także sposób, w jaki ustanawiana jest jej właściwość w związku z niewielką liczbą stanowisk w tej sekcji?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiająca mechanizm współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji niektórych szczególnych założeń w dziedzinie reformy systemu sądownictwa i walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 20 lutego 2019 r. — DY**

(Sprawa C-138/19)

(2019/C 187/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DY

Organ, którego działania skarga: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Uczestnik postępowania: Finanzpolizei

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE i dyrektywę 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽¹⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przewiduje bardzo wysokie grzywny, w szczególności wysokie kary minimalne nakładane łącznie na danego pracownika, za naruszenie formalnych obowiązków w przypadku transgranicznego zatrudnienia pracowników, takich jak brak utrzymywania dokumentów dotyczących wynagrodzeń lub brak zawiadomienia centralnego urzędu koordynacji (zawiadomienia ZKO)?
- 2) W wypadku nieudzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 56 TFUE i dyrektywę 96/71/WE oraz dyrektywę 2014/67/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nakładaniu kumulatywnych grzywien za naruszenie obowiązków formalnych w przypadku transgranicznego zatrudnienia pracowników bez bezwzględnej górnej granicy?
- 3) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które w wypadku przedwczesnego zakończenia lub przerwania tymczasowej działalności w państwie przyjmującym przewidują obowiązkowe powiadomienie o zmianie ZKO?
- 4) W wypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie przewidują odpowiedniego terminu na zgłoszenie zmiany?
- 5) Czy art. 56 TFUE i art. 9 dyrektywy 2014/67/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że późniejsze przedłożenie odpowiednich i istotnych dokumentów w rozsądnym terminie nie spełnia wymogu udostępnienia dokumentów?
- 6) Czy art. 56 TFUE i art. 9 dyrektywy 2014/67/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które nakładają na zagranicznego usługodawcę obowiązek przedstawienia dokumentów wykraczających poza zakres dokumentów, o których mowa w art. 9 dyrektywy 2014/67/UE i które nie są ani istotne, ani właściwe, i które nie są określone w prawie krajowym, takich jak na przykład: rejestry płac, arkusze kont płac, listy płac, zaświadczenia o potrąceniu podatku, rejestracja i wyrejestrowanie, ubezpieczenie zdrowotne, rejestracja i dodatkowe listy rozliczeniowe, dokumenty związane z klasyfikacją płac, zaświadczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 159, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 20 lutego 2019 r. — DY**

(Sprawa C-139/19)

(2019/C 187/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark